

Farul Creștin

Romania

25 bani Posta

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 4

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare SâmbătăSâmbătă,
29 Ianuarie 1938

Mă predau din nou

Acest articol trebuie să-l citești undeva retras dintre oameni și liniștit. Să-ți îndrepti întâi gândul spre Dumnezeu, să-ți aduci aminte de timpul, când te-ai pocăit și să-ți dai seama că ai nevoie de o predare mai adâncă Domnului. Articolul te privește de drept pe tine. — Red.

Vin înaintea Ta, Dumnezeule slăvit, să-mi reînnoiesc juruințele mele. Sufletul meu se smerește cu pocăință înaintea Ta, când îmi amintesc de răbdarea și bunăvoința Ta iubitoare, de îngăduința și mila Ta față de unul dintre cei mai nevrednici urmași ai Tăi. Așa de multeori m'am purtat într'un chip nevrednic de Tine și am adus rușine asupra numelui Tau; Te-am întristat când Ți-aș fi putut aduce bucurie; Te-am vătămat atunci, când aș fi putut îndeplini scopul Tău sfânt. Singurul temei pe care mă razăm în rugăciunea mea, e prea prețiosul Tău sânge. Numai mila Ta nemărginită m'a mântuit și numai harul Tău mă poate ierta și vindeca și acum. Ajută-mi să ajung iarăși în prezența Ta sfântă și să vorbesc cu Tine față în față: „Nimic între mine și Tine, Doamne, nimic”.

Prin harul Tău, eu o rup din acest moment cu toate lucrurile rele, cari Ți-au răpit locul sfânt din inima mea, — o rup cu tovarășii cari îmi răcesc viața lăuntrică, cu cărțile și cu petrecerile, cari îmi umbresc viața de tovarășie cu Tine, cu păcatul, care așa lesne mă inconjoară, cu lenevia spirituală care m'a făcut să pierd atâtea ocazii de a petrece cu Tine în rugăciune și de a aduce suflere la Tine, cu dorința de a plăcea mai mult oamenilor de-

cât Ție. Prin aceste cuvinte mă lapăd de toate acestea cu totul. Alți domni au stăpânit peste mine, dar de azi înaintea numai de Tine voi asculta. Mai ales mă hotăresc din toată inima să mă lapăd de diavolul și de toate lucrurile sale, de lume și de toată mândria ei, de firea pământească cu toate dorințele ei egoiste și păcătoase, în așa fel ca să nu ie mai urmez nici să nu fiu condus de ele. Lăsat la puterile mele, eu nu pot îndeplini aceste hotărâri, — voința mea e ca o tresie frântă și înflăcărea mea ca un nor de fum, de aceea păzește-mă Tu, o Doamne! Tu mi-ai scăpat sufletul de moarte; oare nu-mi vei păzi piciorul de cădere ca să pot umbla înaintea Ta în lumina vieții? Tu ești în stare să mă păzești de alunecare și să mă ții în fața slavei Tale fără pată; deaceia în mâinile Tale îmi încredințez duhul; și sunt convins că Tu mă primești și că ceea ce îți încredințez, — viața mea — o vei păstra până în ziua aceea.

Și acum, Doamne, mă predau Ție din nou cu totul, — duh, suflet și trup, — ca, după cum acestea au fost umplute și folosite de duhul răutății, să fie umplute și folosite de Duhul sfânt care e una cu Tatăl și cu Fiul în sfânta Treime. Cu ajutorul Tău, nici odată nu va mai domni păcatul în trupul meu muritor ca să-i ascult poftele. El mă poate ispiti prin propunerile sale; dar nu va stăpâni asupra mea, pentru că eu doresc să mă prezint lui Dumnezeu ca înviat din morți și mădulele mele ca unelte ale dreptății.

In viața mea lăuntrică, doresc să fiu neîncetat curat și sfânt. O Tu, Cel prea sfânt și fără pată,

fii fântâna de cristal a curăției mele lăuntrice! O Mielule divin, fii în mine izvorul umilinței și blândeței absolute! O iubitorule de oameni, fii în mine focul dragostei nestinse și atotcuceritoare! Fă-mă simțitor față de cea mai mică pată necurată și ne-iubitoare. Înainte ca gândul rău să se formeze în mintea mea, ajută-mi să-l alung și să mă refugiez la Tine.

In viața familiară, fă-mă o binecuvântare. Să fiu o rază de soare în cămin când zilele sunt negre; să fiu un izvor de bucurie între ai mei, când vremurile sunt triste și sperate; să produc mângâiere când vine durerea și lacrimile. Totdeauna să cuget la alții și nu la mine; să nu-mi arat altora întristările și nemulțumirile mele necăjindu-i și pe ei; să port faclia sfințeniei Tale între ai mei; să-mi spăl fața, să-mi ung capul și să-mi spun necazurile numai Ție, ca să fiu „o inimă fericită, gata să indulcească viața altora și să-i compătăimească”.

In viața mea religioasă, să nu uit ca în trecut, a citi Cuvântul Tău și a mă ruga. Trezește-mă în fiecare dimineață ca să te ascult ca un ucenic. Ajută-mi să mă scol la chemarea Ta și ca servii Tăi, adevărați, să adun mana înainte de a fi nimicită de rouă. Tovărășia mea cu Tine să nu fie întreruptă tot timpul zilei, ca să pot privi adesea în fața Ta, chiar dacă nu pot vorbi. Trage-mă și voi veni după tine.

In lucrul meu zilnic, fă-mă harnic, plin de râvnă cu duhul, servind Domnului. Să lucrez nu pentru plata pe care o primesc, nici ca să câștig laude și înaintări, ci

(Continuare în pag. 3-a)

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 4. 29 Ian. 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:
Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
În străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.
Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

CALAUZA a avut anul acesta un succes peste așteptările noastre. Deși am tipărit mult mai multe bucăți ca anul trecut, totuși în primele 20 de zile din Ianuarie au trecut toate, astfel că nici pentru noi la redacție nu ne au rămas. Bagetul nostru nu ne dă voie să reîmpărăm numărul, ar însemna să cheltuiim aproape 8000 lei pentru câteva sute de abonamente ce ne vor mai veni la CALAUZA. Abonamentul așa de mic de 10 lei nu ne lasă să facem acest lucru! De aceea nu mai putem trimite numărul prim din CALAUZA celor ce se vor abona de aci înainte. Vedeți ce înseamnă să te abonezi târziu? Vă rugăm deci să ne trimiteți în loc de 10 lei, numai 8 lei și veți primi toate celelalte numere din CALAUZA pe acest an. Chiar acum începem să lucrăm la al doilea număr din CALAUZA și sperăm să-l facem mult mai frumos și mai bogat ca și pe primul.

Iarăș suntem foarte fericiți să înștiințăm pe toți abonații și iubitorii FARULUI că încercarea noastră să-l facem săptămânal a reușit pe deplin. Avem alături abonamente ca să-l putem tipări regulat fără nicio frică de faliment. Slăvim pe Dumnezeu pentru aceasta și mulțumim din inimă tuturor fraților cari ne-au ajutat cu atâta râvnă și înflăcărare în lupta noastră. Să ne bucurăm și să slăvim pe Dumnezeu împreună pentru această mare binecuvântare! Dar încă nu e vremea de pus armele jos. Cu cât vom avea mai multe abonamente, cu atât revista noastră va fi mai frumoasă. Și trebuie să ne gândim și la mii de familii credincioase pe cari nu le vizitează acest misionar. Deci, încurajați de biruințele din trecut, să ducem lupta înainte!

Toată administrația foilor noastre s'a schimbat. Am introdus cel mai modern sistem de administrație și expediție pentru abonajii să fie serviți bine și repede

Preoția futuror credincioșilor

Vă amintiți iubii cititori, că în numărul trecut am stabilit două adevăruri mari: întâi, că bisericile lui Hristos trebuie să se conducă **numai și numai după voia Lui** și, al doilea, că această voie a Sa, Domnul o descopere fiecărui credincios direct, fără mijlocitor, prin Cuvântul și Duhul Sau. Noul Testament mai descopere acest adevăr pe o altă cale frumoasă: el numește pe toți credincioșii preoți. Petru spune: „Voi sunteți o seminție aleasă, **preoție împărătească...**” (Petru 2:9). Iar Ioan strigă cu bucurie:.. a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu...”. (Apoc. 1:6). Fiecare din ei vorbește aici despre toți credincioșii. Se știe că preoții din Vechiul Testament erau singurii cari se puteau apropia direct de Dumnezeu ca să afle voia Lui. În Noul Testament toți credincioșii devin preoți cu dreptul de a merge direct la Dumnezeu.

Bisericile primitive au urmat aceste adevăruri foarte de aproape. Iar-o pe biserică din Antiochia. Ea simte că e datorică să facă ceva pentru sufletele ce se pierdeau în întunerecul păgânismului în Asia Mică și Europa. Vedem că trebuie să aleagă niște predicatori cari să ducă vestea iubirii de pe Calvar peste mări și țări. Cari sunt bărbații potriviți pentru așa ceva? Domnul știe! Ei trebuie să afle voia Lui. Deci biserică a început să postească și să se roage, pentru ca Domnul să-i descopere voia Sa în această mare problemă. Și Domnul a răspuns minunat!

„Pe când slugeau ei Domnului și posteau, Duhul sfânt a zis: „**Puneți-mi de o parte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.**” (Faptele 13:2). Ce alegere minunată de predicatori! Ce deosebire între această alegere și cea din multe biserică! Multe adunări de azi respectă principiul democrației supunându-se majorității, dar de multe ori

Acum adresele nu poartă niciun număr înainte lor. Dar la orice privește abonamentul D-voastră ne trebuie neapărat numele D-voastră, comuna și județul. Dacă nu ni le trimiteți, nu putem rezolva nimic.

această democrație e moartă, e pământescă. Biserica nu se întreabă care e voia Lui Hristos și nu merge pe genunchi s'o găsească, ci discută membrii unii cu alții bizuindu-se pe înțelepciunea lor omenească și uitând, că la fiecare problemă trebuie să se întrebe: „Ce zice Domnul?”, uitând, că biserică nu e a lor, ci a Lui, și nu se conduce după ideile omenești, ci după Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie ca bisericile să facă alegerile de predicatori, diaconi, bătrâni și orice altă alegere în biserică după pilda celor din Antiochia căutând în Biblie și pe genunchi voia Lui Hristos.

Un alt caz foarte ziditor cu privire la democrația biblică e alegerea celor șapte (Faptele 6:1-7). Biserica din Ierusalim era compusă din membri foarte de curând pocăiți și avea în mijlocul ei pe apostolii Domnului. Acești apostoli ar fi putut spune membrilor bisericii următoarele: „Voi sunteți niște simpli membri ai bisericii și sunteți încă foarte tineri în pocăință. De aceea nu putem lăsa în mâna voastră conducerea bisericii. Pe de altă parte noi suntem cei 12 Apostoli, rânduiți de chiar însuși Isus Hristos. Ba noi am umblat tot timpul cu El cunoaștem temeinic voia Lui. De aceea noi vom alege pe cei șapte frați de cari biserică are nevoie. Iar voi trebuie să vă sunați nouă, celor mai bătrâni. „Zic, ei ar fi putut vorbi astfel, dar n'au făcut-o, ci „cei doisprezece au adunat **mulțimea ucenicilor și au zis:**”... **fraților alegeți dintre voi șapte bărbați** vorbiți de bine, plini de Duh sfânt și înțelepciune, pe cari îi vom pune în slujba aceasta”. Chiar „cei doisprezece” au plecat capul și s'au supus hotărârii bisericii punând astfel o temelie democratică pentru totdeauna în ce privește conducerea lucrului Domnului în biserică. Pe această temelie trebuie să zidim și noi. Pe de o parte să respectăm cu toții hotărârea majorității bisericii, iar pe de altă parte, fiecare biserică să caute voia lui Hristos în Biblie și în rugăciune și s'o urmeze întocmai.

I. Cocuț

„SAU AU UN TRECUT PĂTAT, SAU PĂCĂTUESC“

În parte, ai dreptate, dragul meu, când spui așa ceva despre cei credincioși, **dar numai în parte.** În adevăr, mulți „au un trecut pătat”. Ba unii au un trecut încărcat cu fapte rele de tot.

La drept vorbind, toți oamenii au un trecut pătat. Și aceia, cari înaintea oamenilor, trec drept cum se cade și fără vină, au un trecut pătat. Da, chiar și pentru orice credincios se potriveau cuvintele spuse de Dumnezeu: „Întocmirile gândurilor omului sunt rele din tinerețea lui” (Genesa 8:21). Și eu făceam parte din numărul acelora cari sunt sub osânda lui Dumnezeu: „Nu este nici-o deosebire. Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:22—23).

Da, da, și aceia cari nu găsesc nici o vină în trecutul lor trebuie să-și spună: „Viața noastră n'a fost totdeauna curată.”

Fără îndoială că atâtea vreme cât vor fi credincioși pe pământ, această miuc una va fi spusă sus și tare de vrăjmașii Domnului Isus și ai Evangheliei Sale. Dar asta nu este întru nimic adevărat. Gândul și privirea celui credincios e numai **la bine**, oricât de puțin ar fi în stare să-l facă.

Știm, de bună seamă, că și între cei credincioși sunt unii a căror inimă mai este legată de pământ și cari se mai lasă târați de Satana în păcat; aceasta este spre rușinea celor credincioși și spre bucuria celor ce caută pete în soare.

Dar eu te întreb încă odată, cititorule: ce folosești tu că vorbești așa? Chiar dacă ar fi adevărat ce spui, poți să ajuți cu ceva sufletului tău? Crezi că o să poți sta înaintea judecării lui

bună știință — să facă vreun rău.

Știm, de bună seamă, că și între cei credincioși sunt unii a căror inimă mai este legată de pământ și cari se mai lasă târați de Satana în păcat; aceasta este spre rușinea celor credincioși și spre bucuria celor ce caută pete în soare.

Dar eu te întreb încă odată, cititorule: ce folosești tu că vorbești așa? Chiar dacă ar fi adevărat ce spui, poți să ajuți cu ceva sufletului tău? Crezi că o să poți sta înaintea judecării lui

Dumnezeu pe temeiul acestei îndreptări?

E scris iarăși negru pe alb: „Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup” (2 Corintei 5.10). Atunci se va da la iveală dacă este adevărat tot ceea ce ai spus despre credincioși; dar tot atunci se va da la iveală și tot ce este în inima ta și pentru tot va trebui să dai socoteală. Așa că fiecare va da socoteală pentru ce a făcut el, nu alții. Gândește-te bine dar ce faci atunci când, pentru ca să nu te întorci la Dumnezeu, aduci astfel de îndreptări, că, adică, alții ar duce o viață altfel de cum vorbesc. Și, în această lumină, vezi: mai poate sta în picioare îndreptătirea ta?

G. Ghicor.

Mă predau din nou

(Urmare din pag. 1)

ca să-ți plac Ție. Singurul scop al tuturor alergărilor mele zilnice să fie numai și numai ca să Te slăvesc pe Tine, nu pentru că sunt sub ochii altora, ca și cum aș vrea să plac oamenilor, ci ca un rob al lui Hristos, care face din inimă voia lui Dumnezeu și care așteaptă răsplata adevărată din mâna Ta.

În mânăuirea banilor mei, să nu fiu îngrijorat de viitor, nici să nu răpesc și să țin pentru mine ceea ce trebuie să dau pentru cauza Ta; ci să fiu robul Tău, socotindu-mă ca un ispravnic peste averea care de fapt e proprietatea Ta și pe care am datoria s'o administrez după voia și placul Tău.

În folosirea timpului, a sănătății și a tuturor ocaziilor din viață, doresc să lucrerez cu grijă și teamă; să răscumpăr timpul; să mă folosesc de fiecare ocazie, să păstrez corpul meu ca un templu curat al Duhului Tău sfânt; așa să mă recreez, așa să mă hrănesc, așa să călătoresc, ca să pot servi mai bine scopul Tău sfânt în crearea și răscumpărarea mea. Arată-mi talentele pe cari mi le-ai încredințat și ajută-mi să fac din două, patru și din cinci, zece.

Acum, binecuvântează-mă, Doamne. Eu sunt al Tău; Tatăl Tău m'a predat Ție înainte de a fi lumea; Tu m'ai cumpărat cu prea prețiosul Tău sânge; Tu ai început prin Duhul Tău sfânt, un lucru bun în mine; și acum ia-mă din nou la Tine și sigilează-mă cu Duhul Tău sfânt. El să mă lumineze, să mă mângâie și să mă sfințească, învățându-mă să mă rog și deschizându-mi ochii inimii ca să Te cunosc pe Tine și puterea învierii Tale, ca, după cum Tu te-ai înălțat la ceruri, tot astfel să mă înalț și eu în inimă mai aproape și mai aproape de Tine și să trăiesc pururea în Tine, care domnești cu Tatăl și cu Duhul sfânt. Amin.

Harmoniuri

bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

Rugăm din nou pe toți cei ce ne trimit bani, să scrie pe mandat scopul lor.

Să ne numărăm bine zilele!

„Doamne, învață-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă” (Ps. 90, 12)

Ați rupt prima filă din calendarul anului 1938. Și ați și simțit o cutremurare în suflet. Par' că ar fi rupt-o din el. Unii poate au și lăcrimat, privind cu ochii fieși în depărtări, ca într'un vis par' că... sfredelindu-le cu gândul și scormonindu-le să știe ce le va aduce viitorul. Și cu mâinele tremurânde mângâie corpul calendarului ca pe-al unei ființe vii, atot știutoare și puternice, în mâna careia ar stea viața și fericirea lor. Și fără să vrea, împinși par' că de cineva, pun mâna pe ultima foaie din an a calendarului și zic:

— „Voi' mai ajunge până aci să pot rupe și această filă? Sau poate Dumnezeu mai înainte, mi-o va rupe pe-a mea, ca să mi-o așeze acolo, unde nu mai sunt vremi, ani și zile, ci o lungă și nesfârșită veșnicie?...”

An nou spun toți. Și multe nădejdi pun în el, că va fi mai bun ca ceilalți. Dar încrederea li se clatină ca o frunză pâlită în bătaia vântului.

An nou fericiți își urează oamenii, voind să pară veseli. Dar un semn de întrebare, ca un laț, le sugrumă gâtul. „Fi-va oare?...” „Să dea Dumnezeu!”, răspund ceilalți, schițând un semn de bucurie silită pe fața lor lipsită de ea, dar care azi li se pare atât de grea că fără voie clatină capul sub povara sa întrebătoare: „Fi-va oare?” ca să se despartă încălziti de o nădejde ce simt că li se topește încetul cu încetul ca și zăpada de sub picioarele lor.

„La mulți ani!... La mulți ani!...” își spun oamenii unii altora, dar cu nesiguranta în urare, ba chiar și 'n ziua lor de mâine. Și după fiecare urare sau răspuns, devin mai liniștiți... mai nervoși. Li vezi și-i simți din voce, din privire, din mers, din gesturi... par' că luptă contra unor dușmani nevăzuți ce ar voi să le smulgă liniștea și frumusețea acestei zile. Încât seara pe care o așteaptă ca pe-o salvare, să cadă buimăciți și trudiți.

Unii-și caută liniștea și uitarea în beții, din care sorb nesățioși picuri de fericire înșelătoare. Alții mai nerăbdători, și-au căutat acest refugiu de cu ziua sau de dimineată, ca trezindu-se la realitate, să le înecă iar în beția falsei fericiri, până ce somnul se'ndură să-i adoarmă trudiți.

Astfel e petrecerea zilei de an nou pentru cei fără Dumnezeu. Fără El și'n imbuire de muncări și băuturi au sfârșit vechiul an. Și tot așa au început pe cel nou. În această noapte de „petrecere și veselie c'au îngropat vechiul an, desgro-pându-l pe cel nou”, nimeni nu s'a gândit la sufletul său, la îndurarea lui Dum-

nezeu și dragostea lui Hristos de pe cruce, murind pentru noi, ori la învățătura Sa sublimă lăsată nouă în Sfânta Scriptură. Nimeni n'a pomenit numele Lui Cel mult de-a zis cineva: „Să dea Dumnezeu” ca răspuns egoist la urarea pământească a altuia de „Noroc”, „Fericire” sau „Mulți ani”. Altul poate a zis: „mănâncă, bea și te veselește suflete, căci mult te-ai mai amărât în cursul anului”.

De Hristos nimeni n'a pomenit. A rămas mort pe cruce pentru ei. La nici anul din ei nu e viu. De aceea nici nu-L doresc. Nici măcar să-L aibă ca tovarăș de toate zilele la dureri și bucurii, cum ar trebui să fie. Nimeni... Li-e gura multă și mintea nepricepută la acest gând. Cel mult poate să tragă o injură-tură murdară cu numele Lui, la ceva neplăcut, — cum e sfântul obicei la creștinii de azi.

Puțini sunt acei, cari în noaptea de an nou să șadă la picioarele marelui Învățător Isus să-L slăvească cu cântări de laudă, să-L copleșească cu daruri de mulțumire, să-L împodobească cu flori de recunoștință și să-L încoroneze cu osanale. Puțini sunt acei, ce la ora 12, în pragul de trecere dintr'un an în altul, să ingenuche și să binecuvinteze cu mulțumiri mâna Aceluia ce-a făcut vremile, anii și zilele cum și toate, bune pentru noi, vărsând din plin harul Său fericitor celor ce l'au căutat și înțeles. Cu atât mai mult, cu cât l'au dorit cu și mai mare sete. Da... puțini sunt aceia! Și ce fericiți sunt!...

Ei cu drag privesc înapoi la frumoasele clipe trăite anul trecut, ce nu pot spune c'au fost rele, ci toate clipe de har, putând urca încă o treaptă de eunostintă și sfintenție, tinzând cu gând și suflet spre ultima treaptă de sus, unde ființa lor topită în a Dumnezeirei, într-o complectă și ne'nteruptă împărtășire, să privească copleșiți de fericire până departe, fără holar, frumusețile desăvârșite ale Eternului sublim, unde se scaldă în raze de aur strălucitor, — ca la ea acasă, — iubirea ce n'a putut s'o spună și s'o cânte nimeni, a Fiului Isus ce s'a arătat nouă pe crucea îmbrățișată de sârutul sigilator al îndurării părintești.

Mulți ani!... Ce fel de mulți ani? Ca și pân' acum?... Ani petrecuți în neleguire și păcat... ani tăvăliți în mocirlă anmalului din ei, ce n'a știut decât să mintă și să fure, să mănânce și să bea; later cu 2 fețe: una spunând, și alta făcând, sfidând pe unii și lingusind pe al-

ții, trăind prin silnicie și pentru satisfacerea poftelor lor de bestie, urând și surpând tot ce nu-i dela ei și pentru ei, ba chiar și ucizând.

Mulți ani... trăiți astfel, dar nefericiți și fără pace odihnitoare, vor oamenii... de cari să-și aducă aminte cu scârbă și cutremur la sfârșitul lor și mai ales în pragul veșniciei.

Sau își dorește poate mulți ani de nesiguranță și neliniște, așa cum intră acest an... frământați de grija zilei de mâine, apăsați de greutatea zilei de azi și cu parfumul urât al zilelor trecute, răscolitor de amintiri dureroase.

Mai bine nu si-ar ura „mulți ani”, căci tot neferiți vor sfârși călătoria pământească cu dinții rânjiți de poftă și ură, în țărâna în care s'au tăvălit, în tot acest timp pierdut.

Ci mai bine toți acești trudiți ai vieții și nefericiți în goana după vânt și desertăciuni, și-ar recunoaște umiliți ticăloșia și zădarnicia lor strădanie ce-a strâns numai păcat lângă păcat. — Și pocăiți, cu inima frântă s'ar întoarce la Dumnezeul părinților noștri. Tatăl îndurătorilor, — crezând cu osârdie în Hristos Fiul Său ce L'a trimis din prea mare dragoste pentru noi, ca jertfa vieții Sale să plătească datoria noastră înaintea Sa, — cu sângele Său spălând trecutul nostru de păcate, iar duhul Lui clădind în noi un om nou, în ani cu adevărați noui, pe cari să-i aștearnă devotați Mântuitorului, — iubind ce au urât și urând ce au iubit.

În Hristos vor găsi medic vindecător al nefericirii lor și pe dăruitorul nesfârșitelor bogății ale bucuriilor harului Său. În El vor găsi odihna trudiților lor pași și pace desăvârșită sufletelor lor și vor învăța să cânte pe vreme rea sau bună. Vor gusta cerul din plin, vor fi împărați și fiș de Dumnezeu și sub mâna Sa conducătoare nu vor mai ști ce-i amarul și durerea sau grija și necazul. Cu El vor străbate veșnicia, trecând din bucurii în bucurii... tot mai multe... tot mai mari.

Cititorule!... din care ceată faci parte? Anii vieții noastre se ridică la 70 de ani, iar pentru cei mai tari la 80 de ani. Și lucrul cu care se mândrește omul în timpul lui, nu este decât trudă și durere, căci trec iute și noi sburăm. În orice caz roagă pe Dumnezeu să-ți numeri bine zilele; și ca un adevărat înțelept să le prețuiești cu scumpătate ca să poți fi pe deplin fericit. (Ps 90:10—12).

Și pentru că zilele sunt rele, răscumpără-ți timpul cu prisosință, înăut, când-vei fi în veșnicie să nu ți se ceară socoteală de timpul pierdut zadarnic. (Efes. 5, 16; Mat. 25, 19).

Gh. N. P. (un perceptor pocăit).

Prigonirea sub Cezarul Severus

de L. L. SEZONOV

Împăratul Septimus Severus a domnit între anii 193 și 211 și la început, s'a purtat destul de bine față de creștini. După urcarea lui pe tron, împăratul se îmbolnăvi foarte grav și era gata să moară, dacă nu venea în ajutorul lui un medic creștin. Din această pricină, Severus a dat oarecare libertate creștinilor chiar a permis ca fiul său, Caracalla, să fie alăptat de o doică creștină. Astfel creștinii, pentru un timp cel puțin, au putut să aibă odihnă și libertate să se închine lui Dumnezeu după cum le dicta conștiința lor.

Dar pe la anul 100, ne spune Spartian, cezarul Severus întorcându-se dela un războiu pe care l-a avut în Armenia, în drum spre Roma, se opri pentru un scurt timp în Palestina unde semnă, probabil la sugestia vreunui interesat, o lege sau decizie, care oprea cu desăvârșire orice trecere la credința creștină. Împăratul n'a încercat să distrugă creștinismul, ci numai să împiedice **prozelitismul** sau câștigarea de noi membri pentru religia lui Isus. Cu alte cuvinte creștinii să se mulțumească cu ceia ce au, fără să mai facă propagandă între oamenii de altă religie. Fără îndoială creștinii n'au putut să se mulțumească cu această decizie împărătească și n'au vrut, în ruptul capului, să renunțe **la dreptul și privilegiul lor creștin** de a câștiga alte suflete pierdute pentru Domnul lor. Din această pricină, o mulțime de legi anticreștine, făcute în trecut, au fost aplicate cu severitate contra credincioșilor lui Isus Hristos. Focul, sabia, animalele sălbatice, temnița, confiscarea averii, exilul, munca forțată, etc. din nou au intrat în funcțiune contra creștinilor. Lucrurile au mers atât de departe, încât chiar morții creștini n'au fost lăsați în pace. Trupurile lor au fost scoase din mormint și supuse înșultelor și batjocurilor multimi doritoare de răzbuire. Dar, în ciuda acestor noi valuri de prigoniri, numărul creștinilor a crescut din ce în ce mai mult în imperiul roman, încât, spune Tertulian, care a trăit în acest

timp, dacă toți creștini ar fi părăsit provinciile romane, atunci imperiul roman ar fi slăbit foarte mult.

Clement, conducătorul Școlii catechetice, un fel de seminar creștin din Alexandria, scrie într-o scrisoare următoarele: „În fiecare zi mulți martiri sunt arși de vii, crucificați și decapitați-tăierea capului cu sabia — chiar în fața noastră”. Din cauza prigonirilor Școala creștină a fost închisă și Clement alungat din oraș.

Tot în acest timp, Leonida, tatăl vestitului Origen, a fost prigonit și omorât pentru credința lui în Isus. Cu câteva zile înainte de execuție Origen, care pe atunci era încă copil, a scris tatălui sau din închisoare următoarele cuvinte faimoase: „Dragă tată, să nu cumva grija ta de noi să te facă să-ți schimbi hotărârea”. După moartea de martir a lui Leonida, un șir întreg de creștini au lungit și înodat binecuvântatul lanț la martirilor. O soră cu numele de Rhais a fost oprită cu apă fiartă și apoi ara de vie.

Copilul Origen fiind tare zelos pentru credința lui creștină, ar fi mers la moarte de martir odată cu tatăl său, Leonida, dacă nu intervenea mama lui, care, ca să-l împiedice să iasă în oraș, să-și mărturisească credința sa în Hristos, i-a ascuns hainele pentru un timp oarecare.

Potamiena sora lui Rhais, a fost, asemenea altora, întâi chinuită și apoi omorâtă. Dar răbdarea și liniștea sufletească, în timpul chinurilor, au făcut o mare impresie asupra ofițerului roman Basil, care supraveghea prigonirea ei încât, îndată, după moartea ei de martir, trecu la religia creștină. Pocăința ofițerului roman stârni o mare tulburare între păgâni, care, în scurt timp se schimbă în mânie și dor de răzbuire. Basil fu adus înaintea judecătorului, judecat, pus în temniță și chinuit iar a doua zi dus la moarte și decapitat.

De suferința pentru Hristos și de focul martirajului n'au fost scăpați nici copiii, fetele și băieții. Astfel, se povestește despre

băiatul Agape din Preneste, Italia, în vârsta numai de 15 ani, care a fost foarte chinuit pentru că a refuzat să aduca jertfa de tamăie pe altarul zellor. Pentru refuzul său de a se închina altfel decât îi spune conștiința, Agape a fost foarte crud bătut, spanzurat de un picior și stropit de mai multe ori cu apă fierbinte. Noaptea a fost atacat de mai multe ori de animale sălbatice și a doua zi a fost omorât prin tăierea capului. Într'un chip de nedescris băiatul Agape a suferit toate chinurile sălbatice, fără să se plângă de ceva și în cele din urmă, asemenea martirilor în vârstă, a pecetluit credința lui creștină și dragostea lui pentru Isus, chiar cu însăși moartea lui de copil.

În numărul viitor PERPETUA

Speranța mea în Dumnezeu

*Când naturi pline de durere
Zdrobesc cumpiit sufletul meu,
Înăbușindu-le'n tăcere,
Speranța am în Dumnezeu.*

*Când lumea ce mă înconjoară
Vorbește numele-mi de rău,
În suflet pacea mă'npresoară,
Căci am speranță'n Dumnezeu.*

*Când lumea'n ura ei cea mare
Să mă zdrobească vrea mercu,
În inimă-mi atunci răsare
O stea: „speranța'n Dumnezeu”.*

*Când nedreptatea omenească
Asupra-mi varsă crudu-i greu,
În mine începe să lucescă
O stea: „speranța'n Dumnezeu”.*

*Și totdeauna a viața mea
Când suferinți mă frâng mercu,
Răsare 'n mine lin o stea:
„Speranța mea în Dumnezeu”.*

Tutu Șirianu

DELA UNIUNE

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Tigănești de Criș, 410 lei. Bis. Ustia, 58 lei. Bis. Rădoia, 313 lei. Bis. Moara de piatră, 30 lei. Bis. Brezeni, 56 lei. Bis. Sămbăteni, 68 lei. Cereul Groși, 1000 lei. Bis. Cuceu, 165 lei. Bis. Oarța de sus 120 lei. Bălănean I. Jibou, 100 lei. Bis. Căroi 70 lei. Bis. Fizeș, 110 lei. (Ca urma). Casier: Nic. Oncu, str. Blanduziei 4, Arad.

Din lumea largă

Camera franceză a votat încredere în noul guvern Chautemps cu 501 voturi contra 1.

Ministerul de finanțe acordă un ultim termen pentru preschimbarea monetelor de 100 lei de argint, până la data de 28 Februarie 1938.

In anul 1936 am vândut străinătății de 21.700.000 lei și am adus din străinătate de 11.638.000 lei. In anul 1937 am vândut în străinătate de 31.500.000 lei și am adus din străinătate de 19.500.000 lei.

Pe Marea Marmara și Marea Mediterana în ultimele zile bănuiesc furtuni groaznice. Mai multe vase s'au scufundat și câțiva marinari s'au înecat.

In Palestina tulburările nu s'au terminat. La Ierusalim un polițist evreu a fost omorât și un altul grav rănit de niște necunoscuți. Legătura telefonică dintre Nazaret și Tiberiada a fost tăiată. La Ierusalim s'a aruncat o bombă, în mulțimea ce sta în fața unui restaurant evreesc. Bomba n'a explodat.

In Transiordania, țara de dincolo de Iordan, a izbucnit o luptă între două triburi de beduini, ai căror șefi erau în ură veche. După o luptă de o zi și o noapte, emirul Hayal ben Mussaid sosind pe câmpul de luptă cu 40 de automobile a reușit să împărăștie pe adversari.

Fosta împărăteasă a Abisiniei pleacă la Ierusalim, însoțită de rasul Kassa și de numeroși abisinieni, dintre cari mulți vor rămâne la Ierusalim. Fosta împărăteasă se va reîntoarce la Londra peste 3 luni.

Pe frontul spaniol luptele se tin laud. Naționaliștii au continuat înaintarea în sectorul Teruel. Au luat 100 prizonieri și o cantitate mare de arme și munițiuni.

Din cauza puhoaielor de apă ce au urmat după topirea gheții, în mai multe locuri în Dobrogea cursul apei Dunării a început să treacă peste maluri acoperind terenurile de pe malul Dunării, fără ca locuitorii să fi putut prinde de veste. In câteva ceasuri zeci de vite cornute, sute de oi și porci au fost înecați. Prefectul județului a intervenit pe lângă ministerul de interne pentru ajutorarea celor păgubiți.

Monitorul Oficial a publicat o deciziune a ministerului de interne, prin care s'a fixat data alegerilor județene și comunale între 25 Februarie și 1 Aprilie.

Guvernul de acum, printr'un decret, a modificat legea electorală înlocuind semnele partide-

lor cu un număr de puncte, după ordinea de înscriere a listelor la comisia superioară. Prima listă prezentată va avea ca semn un punct. A doua listă va avea două puncte și așa mai departe. Mai multe partide politice sunt nemulțumite cu acest sistem.

Extrase din scrisori

Fr. Gh. Băntive, Pânzăreni ne scrie: „Mult m'am bucurat că Dumnezeu n'a ajutat de ați s'os Farul Creștin săptămânal. Când am auzit, de bucurie am trimis abonamentul și li sfătuiesc și pe alții să se aboneze. Voi citi cu bucurie în fiecare săptămână știri proaspete”.

Fr. Gh. Scorbu din Săcățura ne scrie: „In biserița noastră nu sunt decât zece membri, dintre cari au fost abonați în anul trecut numai trei. Iar anul acesta v'am trimis 6 abonamente. Vă mulțumim pentru munca ce o depuneți pentru Domnul și cauza Evangheliei aducându-ne nouă bucurie, lumină în suflete și casele noastre. Prin această revistă cei din lume vor înțelege că cine suntem noi bapțiști și cred că vor înceta atâtea vorbiri de rău”.

Fr. Bârlea Peru: Vă mulțumesc de dragostea și stăruința ce ați depus-o în acest an în lucrarea Tatălui ceresc prin Far, Călăuza și Mană. El să vă răsplătească. Că rugăm din inimă să lucrați din răspuțeri și pe viitor și noi ne vom da silința să vă ajutăm cât vom putea”.

Fr. Jurjea D. Steierdorf: „Sunt abonat la cele trei reviste, Farul, Călăuza și Mana, de doi ani și n'as putea să mă lipsesc de ele sub nici un motiv, ele constituind un puternic izvor de hrană spirituală necesară fiecărui creștin. Totodată tin să mulțumesc Domnului nostru Isus Hristos că n'a călăuzit în această lucrare, Farul săptămânal ne bucură mai mult ca orice”.

Fr. Mircea, Unirea: „Cât despre mine voi căuta să introduc în orice familie acest prieten, care va veni în vizită în fiecare casă cu cele mai frumoase vești Evanghelice și sfaturi frățești”.

Fr. Costea I. Bunacalea, Spitalul din Orhei: „Simt o mare bucurie când mă gândesc că o să primesc Farul în fiecare săptămână. Farul poate să fie un bun îndrumător pentru credincioși în viața de toate zilele și ea ne înalță mai aproape de Dumnezeu. Tot Farul poate să fie un bun misionar, căci poate ușor să pătrundă în toate colțurile țării unde misionari nu au avut ocazia să meargă și poate ușor să pătrundă în familiile cele mai împietrite, unde un misionar nu e primit. Pentru mine Farul a deve-

nit cea mai prețioasă scriere. Când o citesc, mă simt în împărtașire cu frațietatea din întreaga lume”.

Fr. Duma V. ne scrie: „Bucuria ce mi-o aduce Farul când îl citesc, n'um căs vinde ca să o spun. Eu plâng de bucurie și mulțumesc Domnului de lucrul Lui minunat ce se face prin Far”.

Fr. N. Sava, Iași scrie: „Revista Farul Creștin și-a ajuns ținta. Datorită spiritului creștinesc, de care e călăuzită, și a putut câștiga încrederea aproape unanimă a frățietății din țară și străinătate. Farul săptămânal este realizarea aspirațiilor noastre. Și cred, că Dumnezeu vă va ajuta să aduceți la îndeplinire această holărire îndrăznească. Pentru noi Farul Creștin săptămânal este o mare bucurie și vom căuta să-l recomandăm pretutindeni ca cea mai bună revistă religioasă din câte am citit până în prezent”.

Pentru sănătatea ta

Aerul. Aerul curat este unul din cele mai mari leacuri cu cari am fost dăruțiți. El ajută vindecarea multor boale ca: oțitica, lipsa de sânge, boalele de nervi, dureri de cap în otrăviri cu gaz de carbune. Aerul curat fiind așa de trebuitor corpului omenesc, la fiecare casă ferestrele trebuie să se deschidă mai des. Mai ales unde sunt mulți într-o casă, în școli, ateliere. Copiii de școală cari vin în vacanță, stătea mai toată ziua în aer liber și soare, spre a lupta împotriva lipsei de sânge, și slăbirii aduse de viața de oraș și șederea în școală. In odaia unde zace un bolnav, aerul deasemenia trebuie primit. Invelim bine bolnavii și deschidem ferestrele măcar odată pe zi.

Maxime și cugetări.

Mintea este rece, inima e caldă; știința e în minte, credința e în inimă.

Prof. G. G. Longinescu

Mai bine aruncă la înlămplare o piatră, decât un cuvânt.

Epictet.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Din țară

Se va deschide un curs de note la 15 Ianuarie, 1938, în biserica fraților din Cărăsău, jud. Bihor. Toți acei tineri cari doresc să învețe de conducători de fanfare și cor, se pot prezenta la acest curs pe un termen de 6 săptămâni, având la dispoziție muzica fraților din Cărăsău, pentru practică. Hrana pe șase săptămâni se plătește 600 lei, iar camera, încălzitul și luminatul este gratis. Cine ași va aduce hrană, nu va plăti, decât taxa de învățământ. Invățătorul e fr. Cret I.

O mare bucurie au avut frații din Marga în noaptea de anul nou. Programul tineretului a fost condus de fr. N. Mânzu Mic. Au vorbit fr. I. Găină, Gh. Liada, Tr. Borlovan și A. Jurma. Programul, împodobit cu soluri, cântări și poezii, a durat până la miezul nopții, când s'a ținut cina iubirii, după care frații oaspeți, împreună cu fr. Jurma, au pecat în misiune pe valea Hațeg.

În seara anului nou, societatea tineretului din Petriș a avut o nespusă bucurie. Programul a fost compus din poezii, dialoguri și convorbiri religioase. Dumnezeu să binecuvinteze lucrul nostru și acest nou an.

În Biserica din Jucul de Jos s'a ținut la anul nou, căsătoria religioasă a fr. I. Moca cu sora Ana Staniște. Actul căsătoriei a fost îndeplinit de fr. Ionaș Pop și Teleagă. Au luat parte fr. Pascu și Târnocean, student.

Cu ocazia conferinței cercului Dej, biserica din Căpâlna la 6 Ian. a petrecut o zi fericită, având în mijlocul ei, pe lângă 30 delegați ai bisericilor din jur, pe fr. I. Dan, G. Teleagă, Haranguș G., Precup Gh. Cele trei camere mari ale casei de rugăciune au fost toată ziua arhipline. Seara, soc. femeilor a aranjat o serbare expunând lucruri de mână așa de frumoase încât publicul a rămas mirat de felul cum știu femeile baptiste să ajute lucrul împărăției lui Dumnezeu. Iar după serbarea tineretului s'au împărțit darurile.

Mai mulți frați din com. Arduț, Gereușa, Dorolt și Vetiș, au petrecut o zi măreață la serbarea fr. din Baba Novac la 16 Ian. Corul din Arduț și Baba Novac, poezii, soluri, convorbiri, au împodobit această frumoasă serbare. Au vorbit din Cuv. lui Dumnezeu fr. Einholt Ioan, Ivanciuc P., Georgiu G. și Petruț Gh. După serbare a urmat cina Domnului.

Biserica din Baia Mare a avut o mare bucurie la 9 Ian., având în mijlocul ei pe fr. N. Miclăuș. S'a ținut ședința anuală, alegerea noului comitet după care a urmat cina Domnului și serbarea tineretului.

Tineretul baptist din Davideni a ținut o frumoasă serbare la 16 Ian., condusă de fr. Siefureac, împodobită cu cântări și poezii. Au vorbit fr. D. Rudan, Repec, Bernec A. și Isaac I. seminarist. A cântat corul din loc, condus de fr. Rudan.

Un frumos curs biblic a avut loc în biserica din Ferneziu, începând la 10 Ian., condus de fr. Miclăuș, lucrătorul cercului. Aceste 7 zile de zidire sufletească au rămas neuitate.

Pentru casa de rugăciune a fr. leproși s'au primit: Petru Turturea, Straza, Jugoslavia 200 lei. Bis. Baptistă Hațeg 200 lei. Topola Iacob Gara Zloti 100 lei. Petre T. Nica Corabia 100 lei. Bis. Bapt. Gurbețu 300 lei. Petru Cristea Caransebeș 200 lei. Bis. Bapt. Jupăneț 100 lei. Bis. Bapt. Halchiu 120 lei. Bis. Bapt. Drajna de jos 214 lei. V. Spiridon Avrig 75 lei. Lăzaruț Toader Tebea 20 lei. Casier: V. Sevastianov Tulcea, str. N'opol 6.

Pentru misiunea în străinătate am primit sumele următoare: Petru Crivineanu Jdioara 20 lei. Bis. Abrud sat 120 lei. B's. Măcoveni 120 lei. Bis. Căleni de Munte 100 lei. Bis. Gruiung 320 lei. Sc. Dum. Gruiung 33 lei. Bis. Mercina 123 lei. Soc. Tineretului Docecea 125 lei. B's. Sănicolau, Bihor 200 lei. Bis. Topa de Criș 500 lei. St. Stupariu, Cermeiu 400 lei. Bis. Maghiară Bobda 100 lei. Gl. Copoacă, Hagi—Căliacra 300 lei. Ioan Copoacă, Hagi—Căliacra 30 lei. Marin Pătru Hagi—Căliacra 100 lei. P. Brădiceanu, Hagi—Căliacra 50 lei. Ioan Nicolae, Hagi—Căliacra 100 lei. T. Istrate, Hagi—Căliacra 100 lei. Toma Băleanu, Hagi—Căliacra 30 lei. (Va urma). Casier: L. L. Sezonov, str. Berzei 29, București 2.

Din străinătate

Congresul mondial din 1939. Pregătirile pentru congresul Alianței Baptiste Mondiale au început de mult. S'au numit trei comisii speciale, cari studiază mai multe subiecte ce se vor discuta în acest congres. Prima comisiune se va ocupa cu subiectul: Ce pot face baptiștii ca să împiedece războiul și să promoveze pacea? Președintele comisunii e Dr. N. J. Nordstrom, directorul seminarului baptist din Stockholm. A doua comisiune, în frunte cu Dr. W. Robinson, va pregăti subiectul: Contribuția baptistă la unirea tuturor creștinilor. A treia comisiune, având de președinte pe Dr. W. O. Carver, profesor la seminarul teologic baptist din Louisville, USA, studiază subiectul: Rapoartele și rezultatele conferințelor interconfesionale din Oxford și Edinburg. În fiecare din ace-

te comisii este și un membru din România.

În prima comisiune mai face parte și Dr. W. Everson, care a luptat în două războaie în gradul de maior și a fost decorat de guvernul englez cu renumita decorație D.S.O.

În imperiul englez au fost, anul trecut peste 500 mii de membri în societățile pentru citirea zilnică a Bibliei. MANA ZILNICA, tipărită în limba engleză a avut 90.589 de abonați.

Un biograf al lui John Wesley scrie despre el următoarele: „Wesley a cugețat despre viața sa ca despre un dar al lui Dumnezeu și n'a uitat niciodată că trupul său e un templu al Duhului sfânt. În viața sa a câștigat aproape 500.000 de suflete la Hristos. Din mișcarea pornită de el au ieșit Metodiștii, cari, la o sută de ani după moartea sa, au numărat 13 milioane de membri”.

Un baptist guvernator al statului Ontario, D. Albert Matthews a fost numit de guvernul englez ca guvernator al statului Ontario. Dânsul e un baptist și a ocupat locuri de mare răspundere în viața baptistă. El e rectorul Universității McMaster din Toronto. A fost președinte al Uniunii Baptiste din Ontario Quebec. Acum câteva ani a fost președintele delegației canadiene la conferința economică dela Geneva. A luat parte ca invitat special la încoronarea regelui Angliei. Soția dânsului a fost mai mulți ani președinta femeilor baptiste din Canada.

Secretarul unei biserici baptiste onorat de regele Angliei. Regele Angliei, ca șef al ordinului Sf. Ioan de Ierusalim, a primit în sânul acestui ordin pe d. S. M. Pryor, secretarul unei biserici baptiste.

Baptiștii germani din Polonia au o asociație a lor aparte. Dânsii au ales de președinte pe acest an pe R. Drews. Dânsul e un predicator bătrân. Și ceea ce e mai interesant e că dânsul e cel mai mic la statură dintre predicatorii baptiști din Europa și poate din lume.

Fiul lui Dr. Simoleit misionar în Africa. Baptiștii din Germania întretin o misiune în Cameron, Africa. Fiul lui Dr. Simoleit, directorul societății misionare baptiste din Germania și vicepreședintele Uniunii Baptiste din acea țară, s'a hotărât să meargă ca misionar în acea țară. La plecarea dânsului s'a ținut o mare adunare într-o biserică baptistă din Berlin, unde tatăl său i-a rostit o vorbire de despărțire.

Baptiștii din Texas, America, au un mare succes în adunarea sufletelor la Hristos. Anul trecut 73.000 de membri noi au fost primiți în bisericile baptiste din acest stat, adică de două ori mai mulți decât în anul 1936.

FAPTE, PILDE și IDEI

Hristos sau nimeni

de C. E. Jefferson

Am cercetat tot pământul și nu văd pe nimeni afară de Isus care e în stare să ridice păcatul lumii. Am stat la picioarele marilor conducători religioși din lume și am văzut toate religiile mari ale lumii la ele acasă și știu acum că trebuie să alegem între Hristos și nimeni. Nimeni altul n'are nici cea mai mică putință să câștige respectul întregii rase omenești. El e pentru mine mai mult și mai mult ceea ce a fost pentru Saul din Tars: „Chipul Dumnezeului nevăzut”. El e pentru mine mai mult și mai mult ceea ce a fost pentru Ioan, ucenicul preiubit: „Dumnezeu descoperit în corp”. El e pentru mine mai mult și mai mult ceea ce a pretins că e, veșnicul Fiu al lui Dumnezeu. Să-l cunosc pe El în stabilirea pe pământ a împărăției dreptății, păcii și bucuriei, aceasta face pentru mine viața tot mai vrednică de trăit.

Dintr'o familie de predicator

Acum o sută de ani a trăit în Endon, Anglia, un predicator al Evangheliei, G. B. Macdonald, împreună cu soția sa. Era o familie săracă în cele pământești, dar bogată în lucrurile sfinte ale tovarășiei cu Dumnezeu. În acestea ei erau superiori. În această familie s'au născut patru fete: Georgia, Agnes, Alice și Louise. Georgia s'a căsătorit și a devenit mama lui Sir E. B. Jones, unul dintre cei mai mari pictori englezi ai timpului său. Agnes s'a măritat și a devenit mama lui Sir J. Poynter, iarăș un mare pictor și președinte al Academiei Regale de artă din Anglia. Alice s'a căsătorit și a devenit mama lui Rudyard Kipling, marele scriitor englez, care a murit de curând. Louise s'a măritat și a devenit mama lui Stanley Baldwin, fostul prim ministru al Angliei. Toți acești oameni mari au crezut că succesul lor în viață se datorește mult predicatorului nebăgat în seamă din satul Endon, care le-a lăsat ca moștenire o minte curată și deschisă, o inimă în stare să urmărească idealuri mari și niște învățături morale care au fost pârghia ce i-a susținut în marile lor lucrări. Da, ferice de cei ce se nasc în familii sfinte, unde Biblia, ora de rugăciune, iubirea de viață curată sunt cea mai mare comoară pe care o lasă copiilor părinții.

Ce face Isus pentru mine

de R. E. Speer

El îmi dă un ideal moral mai clar și curaj ca să trăiesc credincios acestui ideal. Trezește în mine dorința să muncesc în lume întocmai cum a nunciat El.

Mă înflăcărează când devin rece și nepăsător, pentru a mă putea împotrivi în chip biruitor râului dinlăuntru și din afară. Îmi dă încredere în adevăr și mă ajută astfel să fiu liniștit orice s'ar întâmpla pe pământ, pentru că știu, că Dumnezeu și adevărul vor birui. El conduce împrejurările vieții mele în chip minunat și mă păzește de pericolele pe care nu le cunosc. El îmi dă curaj și putere să încerc lucrurile pe care le cred imposibile și să îndeplinesc ceea ce e mai greu. Îmi dă putere să refuz de a face un lucru bun, când pot face altul mai bun. Mă ajută să trăiesc viața chiar atunci când se pare că toate lucrurile sunt împotriva mea. Mă scapă de mândria și infumurarea ucigătoare și mă păzește de îngrijorările îmbolnăvitoare. Mă învață să țin la lucrurile principale și să nu fiu atras în rătăcirile de nimicuri. Îmi dă o lumină nouă, lăuntrică. Cred că El însuși e acea lumină lăuntrică și că înlăuntrul persoanei mele mai e o Persoană, a Lui, care n'ar fi acolo, de nu m'aș fi hotărât pentru El.

Un episcop catolic trecut la bapțiști

Dr. Monte de Honor un episcop catolic, a fost botezat în biserica baptistă din Waco, Texas, America.

Dânsul s'a născut în Austria, a studiat în Roma și în una din cele mai mari mănăstiri din Europa. Apoi a servit ca preot în America de Sud și Mexico. Aici a fost ridicat la rangul de episcop. Studiind scrierile lui Dr. Carroll și Dr. Broadus, dânsul a ajuns la convingerea că credința baptistă e cea adevărată. Înainte de botez a fost supus unui examen al credinței sale. Dânsul a prezentat în scris comisiunii care l-a examinat, următoarea mărturisire a credinței sale:

„Cred numai într'un singur Dumnezeu, Făcătorul tuturor lucrurilor, cărui a trebuit să ne închinăm fără ceremonii pompoase, cari numai încurajează mândria.

„Cred în Domnul Isus Hristos, singurul Fiu născut al lui Dumnezeu, singurul Fiu născut al lui Dumnezeu, singurul Cap al Bisericii Sale.

„Cred în Duhul sfânt care a inspirat pe prooroci și pe apostoli să scrie Sfintele Scripturi, cari acum luminează, călăuzesc și sfîntesc toți creștinii adevărați.

„Cred într'o biserică sfântă, curată formată din cei ce primesc în inimile lor pe Isus Hristos ca Mântuitor personal și îl urmează ca pe Modelul lor perfect.

„Cred că fecioara binecuvântată Maria mama lui Isus, a fost o femeie mult

ciostilă de Dumnezeu și unealta prin care Fiul Său a îmbrăcat forma omenească.

„Cred că e bine să urmărim credința și virtuțile femeilor și oamenilor sfinți, dar e o idolatrie să te rogi lor și un păcat în fața lui Dumnezeu.

„Cred că păcatul trebuie mărturisit numai lui Dumnezeu în fața căruia am păcatuit și dela care primim iertare când ne pocăim înaintea Lui (în inimă).

„Cred în botezul care trebuie administrat numai acelor persoane cari au fost născute din nou din Duh sfânt și că botezul e cufundarea. Orice altă practică e nuia. Botezul nu are nicio putere mântuitoare, ci e un act simbolic de ascultare din partea celor ce au murit față de împărăția lui satan și au fost născuți din nou în împărăția lui Dumnezeu.

„Cred în învierea din morți, în eterna fericeire din cer a celor răscumpărați și în eterna osândire a celor nemântuiți.

„Cred în Sfintele Scripturi ca singurul izvor pentru credința și practica credinciosului creștin, cred că orice ființă omenească are dreptul să le studieze pentru sine și are datoria să asculte de învățăturile lor, sfinte”.

Semnăt: Dr. A. V. Monte de Honor

Din comisia examinatoare a făcut parte și Dr. G. Truett și Dr. L. Scarborough.

Bapțiști antimisionari

Au fost și de aceștia. În statul Nord Carolina, America, în 1840, s'a pornit o mare mișcare pentru trimiterea Evangheliei în țările păgâne. Dar s'au ridicat și contrari. Aceștia, mulți dintre ei sgarăciți au spus că noi nu suntem datori să ne dăm banul pentru trimiterea Evangheliei în țările păgâne. Pe această chestiune, bapțiștii din acest stat s'au rupt în două. Erau atunci jumătate, jumătate. De o parte trei mii și de cealaltă parte iarăș trei mii. Astăzi dintre bapțiștii antimisionari mai sunt 1200 de membri, cari slăbesc și mor în fiecare zi, iar bapțiștii misionari au ajuns în acest stat la 300.000 de membri cu biserici mărețe, cu școli, spitale, orfelinate și universități. Aceste fapte sunt nu numai istorie, ci și proorocie. Tot astfel vor păți acele biserici cari se închid în sgarăcenie și nu vreau să jertfească din banul lor pentru vestirea Evangheliei la ei acasă și în alte părți. Sgarăcenia și nepăsarea față de lumea ce se pierde în păcat, sunt otrăvuri care distrug multe biserici.

Războiul chino-japonez a distrus instantii de peste 40 milioane lei aparținătoare bordului baptist de misiune străină din Statele Unite.